

Alex en Wilma wonen er sinds december en voelen zich enorm thuis in hun nieuwe huis.

Het was een hele uitdaging: want wat voor huis past naast een voormalig hotel uit de negentiende eeuw? Alex en Wilma van Seventer namen de regie zelf in handen en bouwden een bijzondere woning tussen de beukenbomen in Sint Nicolaasga.

MARK VALLINGA | FOTO'S NIELS DE VRIES

Hij had er totaal geen zin in: Alex van Seventer liet in 2022 een bezoekje aan de Floriade in Almere liever aan zich voorbijgaan. Voor zijn vrouw Wilma zat er niets anders op dan met een buurvrouw die kant op te gaan. Uitgerekend daar ontstond het idee voor wat hun nieuwe huis moest worden. Na een lange zoektocht en veel hersenkraken, werd in Almere de basis gelegd voor het ontwerp.

Bij thuiskomst kon Wilma de heuglijke mededeling doen dat ze eindelijk de oplossing had gevonden. Op het terrein van de Floriade stond namelijk een paviljoentje dat bij haar helemaal in de smaak viel. De ronde vormen, het gebruik van hout en de natuurlijke look: in deze stijl moest hun droomhuis in Sint Nicolaasga gebouwd gaan worden. Ook Alex was daarna snel overtuigd.

„Het was een lastige voor ons”, benadrukt Wilma. In december 2021 kochten ze het voormalige Hotel De Oorsprong, net buiten Sint Nicolaasga. Ze wilden heel

graag een nieuw huis op het terrein bouwen en dat was volgens het bestemmingsplan ook toegestaan. Maar ja, wat zet je nou naast een hotel dat eind negentiende eeuw is gebouwd? Iets in dezelfde stijl of juist iets totaal anders?

SCHILDPADDAK

„Het paviljoen was een ontwerp van architect Huub van Laarhoven en twee weken later zaten we al bij hem aan tafel”, zegt Alex. Het paviljoen zelf was niet meer dan een tiny house en het echtpaar wilde toch echt wat meer ruimte voor zichzelf. „Maar de vorm sprak ons aan. Huub ontwerpt vaak ronde huizen. Hij heeft ook al eens een schildpaddak voor iemand met schildpadden bedacht.”

Voor Sint Nicolaasga kwam de architect met een huis in de vorm van een beukenblad, dat goed op zou gaan tussen de beukenbomen op het terrein van het oude hotel. Met een grote maquette in de auto togen Wilma (64) en Alex (66) naar het gemeentehuis in Joure, maar de ambtenaren daar vonden het een beter idee om het ontwerp voor te

Een huis dat ademt

De houten wenteltrap die als een wokkel rondom een boomstam cirkelt.

Onder het huis zit ook nog een flinke kelder, waar ruimte is om de auto te parkeren.

Voor de bouw van het huis zijn veel houten planken en balken gebruikt. Die zijn allemaal verschillend, qua grootte.

leggen aan welstandscommissie Hûs en Hiem.

Dit zorgde voor een schrikreactie bij het echtpaar, dat in het verleden slechte ervaringen had met bezoeken aan zo'n commissie. Zij hebben in het verleden in Noord-Brabant een woonzorgcentrum laten bouwen, maar dat ging niet zonder slag of stoot. Wilma: „Er was nogal wat tegenstand. Zo kwamen we bij de Raad van State en moesten we ook zeven (!) keer naar de welstandscommissie.”

ANGST EN BEVEN

Dat hele traject duurde uiteindelijk tien jaar en daar hadden Alex en Wilma absoluut geen trek meer in. „We reden dus wel een beetje met angst en beven naar Leeuwarden. We hadden zoiets van: daar gaan we weer”, zegt Alex lachend. „Maar de commissie was gelukkig heel enthousiast. Hun enige punt was om het huis wat verder van het hotel en wat dieper in het bos te bouwen.”

Een complicerende factor zou dan wel zijn geweest dat het bestemmingsplan aangepast had moeten wor-

den. „Als dat echt had gemoeten, waren we afgehaakt”, benadrukt Wilma. „Want dan zou het huis af zijn geweest als wij ergens in de zeventig waren. Daar hadden we gewoon geen zin meer in. Dat zou zonde zijn geweest, want we hadden wel ontzettend veel zin in dit project.”

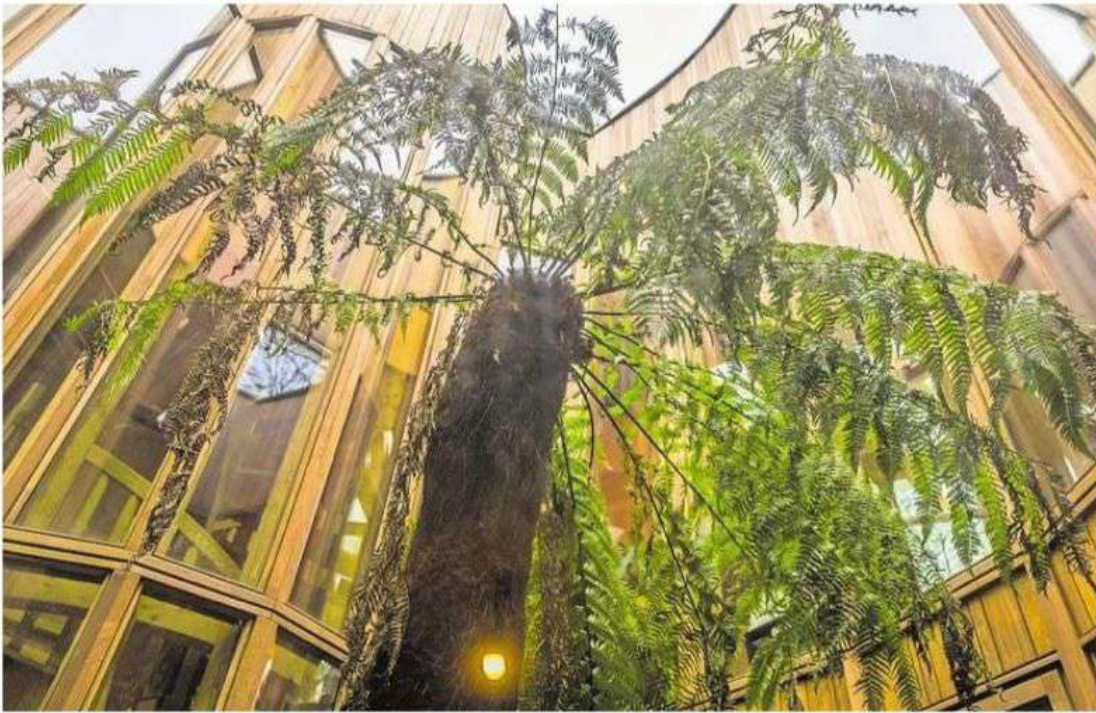
De restauratie van het voormalige hotel op hun terrein is het andere project. In afwachting van de bouw van hun nieuwe woning hadden Alex en Wilma daar al wel een start mee gemaakt. Een van de vleugels werd met gestucte bakstenen in ere hersteld. De andere vleugel is hun nog altijd een doorn in het oog. Alex: „Dat is in de jaren zeventig gebouwd en het is eigenlijk heel lelijk. Een puist.”

In dat deel van het gebouw verblijven nu bijna zeventig vluchtelingen uit Oekraïne. De gemeente huurt het pand in ieder geval tot het voorjaar van 2027. Daarna is het nog even de vraag wat de eigenaren met die kant van het oude hotel gaan doen, maar sloop lijkt het meest waarschijnlijke scenario. „Dan zouden we de ooit ver-

dwenen vleugel in dezelfde stijl weer terug willen bouwen.”

Echt stilzitten is er voorlopig dus nog niet bij, terwijl ze het voormalige hotel in Sint Nicolaasga wel hebben gekocht om het wat rustiger aan te kunnen doen. Wilma: „Toen dit pand te koop kwam, vonden we het helemaal fantastisch. Hier logeerden we altijd als we in Friesland waren en we hebben er de zestigste verjaardag van Alex nog gevierd. We wilden alleen geen hotel gaan runnen.”

Zo kwamen ze op het idee om het oude hotel te verhuren als groepsaccommodatie. Dat zouden Alex en Wilma prima met z'n tweeën kunnen runnen. Na de renovatie zijn daar nu zestien kamers gerealiseerd. In de zomer stelt het echtpaar de deuren voor het eerst open. Al zullen dat niet de eerste gasten zijn, want afgelopen jaar

“ Het is hier gewoon heerlijk. Ik geloof niet dat we ooit zo'n fijn huis hebben gehad

ontbijt, de lunch en het avondeten. „Die hadden het prima naar hun zin en konden hier 's avonds biljarten of darten. Dat waren pittige, maar vooral heel gezellige weken.”

De eigenaren hebben genoten van het enthousiasme tijdens de bouw van hun droomhuis. Een van de bouwvakkers vroeg bijvoorbeeld of hij op zaterdag zijn vrouw mee mocht nemen. „Hij vond het zo'n leuk project en wilde het graag laten zien. Dat is ook wat de architect tegen ons zei: dat we mensen op de bouw moesten

hebben die heel trots zouden zijn op wat ze aan het maken waren.”

En trots zijn zichzelf ook. Want na jaren van geduld hebben en veel denkwerk, is hun woning nu helemaal klaar. Alex en Wilma zijn er in december ingetrokken en voelen zich thuis tussen de beukenbomen. Ze ontwaken met uitzicht op het bos. „Het is hier gewoon heerlijk. Ik geloof niet dat we ooit zo'n fijn huis hebben gehad. Dit is een huis waarin we oud kunnen en hopen te worden.”

maanse boomvaren uit Nieuw-Zeeland. „We zijn daar in 2022 geweest en zagen die in de bossen staan. We vonden ze zo mooi, dat we graag een boomvaren mee wilden nemen in het ontwerp. Een gewone beuk of eik kon niet, omdat die uiteindelijk gaan wortelen onder het huis.”

Deze boomvaren heeft geen wortels en groeit ook op een betonnen ondergrond. Op de stam zitten kleine uitlopers en daarmee voedt de boom zich. „Toen die varen werd geplaatst voelde dat als een bijzonder moment. Hij was al drie jaar van ons en in die tijd zijn we vaak gaan kijken bij de verkoper. Deze boom kan wel driehonderd jaar oud worden en groeit een centimeter per jaar.”

GEZELLIGE WEKEN

Alex en Wilma gaan het moment dat de boom boven hun dak uitkomt niet meer meemaken, maar ze hopen er de komende jaren nog wel heel wat centimeters bij te zien komen. Nu het huis klaar is, vormt de boomvaren hun dagelijkse uitzicht en hebben ze alle tijd om terug te kijken op het hele project. Spijt hebben ze er geen moment van gekregen. Hoewel het bouwproces wel intensief was.

„We moesten veel zelf regelen, de planning bewaken en hadden hier negen mannen als logees”, zegt Wilma. Zij woonden zelf in het hotel en verwelkomden in de oude paardenstallen de negen bouwvakkers tijdens het

Ook de golden retriever van Alex en Wilma heeft het uitstekend naar de zin in het huis.

>> DIT IS EEN HUIS WAARIN WE OUD KUNNEN EN HOPEN TE WORDEN

Het aanrecht moest op maat worden gemaakt en om een ronde vorm in de keuken te krijgen is gebruik gemaakt van tussenstukken.

heeft het gebouw onderdak geboden aan bouwvakkers.

Want nadat ze toestemming hadden gekregen om hun droomhuis te bouwen, gingen Wilma en Alex op zoek naar een geschikte aannemer. „Maar een rond huis bouwen is een uitdaging. Daardoor vroegen ze behoorlijke prijzen of kregen we überhaupt geen reactie. Uiteindelijk hebben we maar besloten om onze eigen aannemer te worden, omdat we zelf ook al wat bouwervaring hadden.”

Het plan was om het ‘beukenhuis’ ter plaatse in elkaar te zetten en de verschillende onderdelen al kant-en-klaar te laten produceren. Daarvoor vonden ze een prefab-bouwer in Noord-Brabant. Hun werknemers hoefden niet elke dag op en neer naar Sint Nicolaasga. „Wij zorgden voor kost en inwoning. Ze maakten hier vier langere werkdagen en hadden daarna een extra lang weekend.”

Het opbouwen van het huis was een leuke puzzel, want alle houten balken waren verschillend. Ter plekke moesten de balken worden ingezaagd om ze op hun plek te krijgen. Ook de ‘paaldansende trap’ zorgde aanvankelijk voor hoofdbrekens: direct een massieve trap plaatsen was geen optie, omdat het hout dan bloot zou staan aan het weer. Daarom werd het een stam met losse treden.

„Het is een wokkel om een boomstam geworden. Ik vind het nog steeds knap dat het in een keer gelukt is”, zegt Wilma. Tegenvallers waren er vanzelfsprekend ook: zo moest het glas meerdere keren opnieuw worden besteld. „Maar verder eigenlijk weinig tot niets. We kijken graag naar *De Grote Verbouwing* op televisie. Daar gaan soms heel veel dingen mis. Wij boffen met dit project.”

TUSSENKOP

Ook al bracht het bouwen van een rond huis nog best wat praktische uitdagingen met zich mee. Zo moest de keuken met allerlei tussensegmenten rond worden gemaakt en het aanrechtblad op maat worden besteld. Ook was het lastig om passende stopcontacten te vinden, want hoe plaats je die op een ronde muur? De oplossing: materiaal dat buigzaam is wanneer het warm wordt.

Over warmte gesproken: dat houdt het ‘beukenhuis’ volgens Alex heel goed vast. „Dit huis is een ademende long. Dat komt door de muren. Die zijn van kalkhennep, waardoor het vocht er heel gemakkelijk in en uit kan. Als het vochtig is, neemt de kalkhennep het vocht op. Als het te droog is, dan komt het vocht juist weer vrij. Daardoor is het leefklimaat in huis eigenlijk altijd perfect.”

Het middelpunt van het huis is de grote trots van Alex en Wilma: in de luchtkoker groeit namelijk een Tas-

„Dit huis is een ademende long. Dat komt door de muren. Die zijn van kalkhennep.”